

Księga Izajasza

Rozdział 23

1. Wypowiedź o Tyrze. Wyjcie, okręty tartezyjskie, gdyż zburzona jest wasza twierdza! Oznajmiono im o tym, gdy wracali z ziemi Kittim. **2.** Zamilknijcie, mieszkańcy wybrzeża, kupcy sydońscy, którzy jeździcie morzem i których wysłańcy **3.** Są na wielu wodach. Ich zbiorami są zasiewy Sychoru, a bogactwem dochody narodów. **4.** Wstydz się, Sydonie, gdyż morze, twierdza nadmorska, rzekła: Ja nie wiłam się z bólu ani nie rodziłam, ani nie wychowałam młodzieńców i nie wypiastowałam dziewcząt. **5.** Gdy wieść ta dotrze do Egiptu, drzeć będą jak na wieść o Tyrze. **6.** Przeprowadźcie się do Tarszyszu, wyjcie wy, mieszkańcy wybrzeża! **7.** Czy to jest wasze, to miasto wesołe, którego początki sięgają prawników? Którego nogi niosły daleko, aby tam się osiedlać? **8.** Któż powziął to postanowienie o Tyrze, który jest ukoronowany, którego kupcy byli książętami, a jego kramarzy szanowano w świecie? **9.** Pan Zastępów powziął to postanowienie: poniżyć pychę, zohydzić wszelką wyniosłość wszystkich możliwych świata. **10.** Uprawiaj swoją ziemię, córko Tarszyszu, przystani już nie ma. **11.** Pan wyciągnął swoją rękę na morze, wstrząsnął królestwami, kazał zburzyć twierdze kananejskie, **12.** I rzekł: Już nie będziesz się weselić, zhańbiona córko Sydonu, powstań, przeprowadź się do Kittim! Lecz i tam nie zaznasz spokoju. **13.** Oto kraj Kittim - jest to lud, którego nie było; Asyryjczyk założył go dla żeglarzy. Ustawili maszyny oblężnicze, zburzyli jego pałace, obrócili go w gruzy. **14.** Wyjcie, okręty Tarszyszu, gdyż wasza twierdza jest zburzona! **15.** I stanie się w owym dniu, że Tyr będzie zapomniany przez siedemdziesiąt lat - odpowiednio do wieku jednego króla - po upływie siedemdziesięciu lat powiedzie się Tyrowi tak, jak mówi pieśń o nierządnicy: **16.** Weź lutnię, obchodź miasto, zapomniana nierządnico! Graj dobrze, śpiewaj dużo, aby sobie przypomniano o tobie! **17.** Po upływie siedemdziesięciu lat nawiedzi Pan Tyr, a ten wróci znów do zarobku za swój nierząd i będzie uprawiał nierząd ze wszystkimi królestwami świata na powierzchni ziemi. **18.** Lecz jego zyski i jego zarobek za nierząd będą poświęcone Panu, nie będzie się go gromadziło ani chowało, lecz jego zysk przypadnie tym, którzy są w służbie Pana, aby się mogli najeść do syta i okazać się ubrać.